

sones; men det skal den jo lige godt, hvad enten Sagen, hvorunder den er idømt, er offentlig eller privat.

Ordføreren: Det må nu tilbømmes den ærede Minister, hvad ogsaa jeg tidligere har fremhævet under Sagens Behandling, at Loven i det Helle laget har den Karakter, at den på forhjellige Punkter kan misbruges; men jeg skal hevde, at den på sittet Punkt kan misbruges mere end netop ved Benytelsen af § 8, naar der indføres offentlig Paatale. Det er ikke af Medlidenhed, at jeg tyrer mod, at der indføres offentlig Paatale for den Slags Forhjelser, som ommeldes i § 8. Det er af Kærlighed til Ugtelse og Respekt for vores Lovgivning, at jeg søger at fjernie den sienshulige Anomali, og jeg skal tilføje, at efter mit Skjøn skal man ikke gaa altfor let til at indføre offentlig Paatale. Det, at tilstales for offentlig Politiforhjelse, skal ikke være en dagligdags Begivenhed, det skal være Noget, som om det end selvfolgentlig ikke er vangerende — dog skal i den offentlige Mening have en anden Karakter end at lide private, Spøgsmål. Lad os dog endnu se, hvad der egentlig er Forhjellen imellem privat og offentlig Paatale. Hvorfor holder man saa stregt på offentlig Paatale og vil ikke have privat Paatale her? Hvad er Forhjellen? Vi stundt ikke nogen anden, end at naar man er henvist til privat Paatale, kan den, der vil anvende Bestemmelserne i § 8, komme til at risikere nogle Omkostninger, som han i nogle Tilfælde ikke vil faae erstatte, ellers i det Mindste ikke fuldt uerstattede, hvorimod han ved offentlig Paatale ikke løber saadan Risiko; det er det praktiske Hensyn, det er den vigtigste Forhjel. Et øret Medlem her bagved har gjort mig opmærksom, paa, at jeg ikke har omtalt mit Underændringsforslag under Nr. 2 til Forslaget under Nr. 7. Det er kun stillet til Opfyldelse af den strengeste Formalismes Fordringer, og jeg antager, at den høitærede Formand er enig i, at hvis Forslaget under Nr. 8 bliver vedtaget, saa vil mit Underændringsforslag under Nr. 2 være at anse som vedtaget uden Afstemning. (Forstås ikke: Sa!) Som Folge deraf tror jeg at kunne afholde mig fra videreførelse af mit omtale det.

Carlsen: Jeg skal kun udtales et Par Ord i Anledning af den Modstand, som paany er blevne reist imod offentlig Paatale i det foreliggende tilfælde. Jeg kan ikke sige noget, end at efter mit Erfaring er der mange Steder i Landet en ganske bishynderlig Lust til at skyde Gjenvej en Lust, der er saa stor, at man paa ingen Maade generer sig for at gaa endog ligesammen saae! (Sæd!) Dette forekommer naturligvis dog oftest og sterkst i Nærheden af Byerne, og det er da ogsaa fra saadan Forhold, at jeg har hentet min Erfaring. Jeg skal nu vel gjerne indbremme, at jeg, hvad mig selv angaaer, nof. hvis jeg blev stærkt generet deraf, vilde kunne taale at underholde adskillige Procescer derom og betale Udgifterne derved. Men jeg vil bemærke, at det dog for fattige Folk virkelig ikke altid er saa ganske ringe en Udgift, naar en Mand saa at sige ikke kan komme til sit Udsæg igjen, selv hvor han maatte vinde sit Sag i uder at skulle stede til Fængsling, og Afsoning, hvor han jo da altsaa sandsynligvis vil komme til at betale Pengel for det. Vedkommendes Ophold i Fængslet. (Ordføreren: Nej!). Ja, jeg ved ganske vist ikke, hvorledes dette nu er indrettet; men saaledes var det i det Mindste ved Lovforhjelser, forend den sidste almindelige Lovbestemmelse derom udkom. Det skal jeg dog lade staar hen, thi maaesse beror det paa ene urigtig Opfattelse af ting. Jeg stod i den Formening, sat, naar Vedkommende maatte affone. Boden med Fængsel, da var den Forundermede pligtig til at underholde ham saa længe, men det kan jo være en Feitlægelse. Bortset imidlertid herfra, saa er det, hvor man behager at anlægge Gangster over en mindre formittende Mand, at komme til sin Ret. Jeg tror derfor virkelig, at det er en praktisk Bestemmelse, at der finder offentlig Paatale Sted i saadan Tilfælde, og jeg vil altsaa stemme deraf.

Ordføreren: Det ørede Medlem, som sidst talte, har allerede ved et Uhydrud fra min